

Løgtingsvalið 2011

LØGTINGSVALIÐ 2011

Hans Pauli Strøm
*løgtingsmaður fyri
Javnaðarflokkin*

Valevni og flokkar bjóða um kapp við øllum teim vælsignisum, tey vilja bera

Sjúkraviðgerð gongur fram um ALT annað

yvir Føroya fólk. Tó í øllum hesum má standa eitt, ið gongur fram um alt annað: At okkara borgarar skulu fáa ta sjúkraviðgerð og tær heilsutænastur, sum eru fyri neyðuni.

Alt annað, sum vit so fegin vilja, má setast afturum.

- Tað snýr seg um ráð til heilivág, røkt og viðgerðir á sjúkrahúsunum.

- Tað snýr seg ráð til at

senda fólk til tær viðgerðir uttanlands, ið vit ikki kunnu gera her heima.

- Tað snýr seg um lívið og heilsuna.

Vit tjakast um, hvussu vit fáa fólk at trívast og stöðast her í landinum, minka um fráflyting og veksu um tilflyting. Her gongur **ein fyritleyrt fram um allar aðrar**: at fólkið, sum her býr, skal fáa neyðuga sjúkra-

viðgerð, tá tørvur er á tí. Hetta eigur als ikki at vera til debatt.

Vit skulu vit halda aftur í útreiðslunum, fyri at fáa hallið burtur í landshúsarhaldinum, og loysa okkum úr almennu skuldarbindingini. Tí skulu vit eisini fremja rationaliseringar og vísa sparsemi í heilsuverkinum. Men tá tað snýr seg um sjúkraviðgerð, sjúkrarøkt

og heilivág, er skorið inn á bein – her er ikki meir at fara eftir. Tí eru vit í teirri skeivu gongd, at bíðilistarnir innan nógvar viðgerðir gerast longri. Og partar av árinum noyðast man at steðga allari serviðgerð uttanlands, uttan bráðneyðuga viðgerð.

Vit mugu gera upp við ráðandi háttin, at tá sparast skal, skulu øll økir spara tað sama, sama hvat tað snýr

seg um - og at onki øki eigur serstøðu fram um onnur, tá raðfestast skal. Vit vilja raðfesta trygdina fyri sjúkraviðgerð fremst!

Verður spurt, sum so mangan: hvat kemur so aftaná hetta, skal svarið vera líka greitt: tað eru umstøðurnar vit bjóða førleikatarnaðum, og korini hjá børnum og ungum.

Saltsilo er vinnuligt projekt fyri ferðavinnuna í Suðuroy

LØGTINGSVALIÐ 2011

Johan Dahl
*valevni fyri
Sambandsflokkin*

Tey, sum síggja Saltsiloina sum eina passiva iløgu ella útreiðslu, mugu lata eyguni upp fyri stóru ferðavinnuligu møguleikunum fyri Suðuroy

Tað pínir at hoyra fólk, sum av óforstáiligum orsökum eru ímóti Saltsilo-verkætlanini á Drellnesi, tala ilt um hana.

Sagt verður, at talan er um eina útreiðslu fyri samfelagið og oynna sum heild.

Hetta prátið hoyrir onga-

staðni heima, tí í veruleikanum er eitt stórt vinnuligt potentiali í Saltsiloini. Talan er ikki bert ein mentunarlíga iløgu.

Framfýsnu fólkinu aftan fyri Saltsiloina hava longu alment umrøtt vinnuligu aspektini, ið kunnu gerast veruleiki, samstundis sum virksemið byrjar í Siloini. Tankarnir eru spennandi, og um framtakssinnaðir suðuroyingar brúka møgu-

leikarnar, kunnu teir skapa nøkur harliga tiltrondar arbeidsplass í oynni.

Siloin verður eitt trekkplástur – bæði fyri føroyingar, men eisini útendingar. Fleiri síggja fyri sær, at hópur av útlenskum ferðamannaskipum koma at vitja og uppliva Saltsiloina og tað, ið hon umboðar.

Her er tað, at okkara lokala ferðavinna skal grípa kjansin. Upplivingar í

Føroya vakrastu oyggj eiga at standa ferðafólkunum í boði. Avtalur fáast í lag við ferðamannaskipini. Her skal hugflogið brúkast, og málið má vera at fáa fólkinu at leggja so nógvt eftir seg sum gjørligt. Tað gera tey í øllum øðrum londum við líknandi møguleikum.

Í grundini kunnu millióna-inntøkur fáast burturúr, um rætt verður atborið.

Íløgan, sum Sambands-

flokkurin og Edmund Joensen, fólkatingsmaður, ótroystiliga stríddust fyri at fáa upp á pláss, kann av sonnum bliva inntøkuskapandi og geva Suðuroy vakstrarmøguleikar.

Men tað krevur, at suðuroyingar standa saman um at fáa fatur í inntøkunum.

LØGTINGSVALIÐ 2011

Dorit Hansen

“Men hvat skalt tú brúka hasa útbúgvingina til?” Vit gingu á Vesturbrúgv. Abbi mín og eg. Pápi hansara hevði fiskað undir Íslandi, og sonur hansara undir Grønlandi. So hvat skuldi unga abbadóttirin brúka eina humanistiska universitetsútbúgving til. Hvør nytta var í tí?

Mentan sum útflutningsvøra

Hóast hann hevði systrar, sum vóru avíkavist sjúkra-systir, magistari og listakona, so metti abbi, at peningaliga virði lá á sjónum. List og mentan vóru fin, tey góvu okkum lívsgleði, stoltleika og rótfesti, men búskaparligan vinning kundu vit ikki vænta okkum úr øðrum enn fiskinum.

Ísland í Frankfurt

Á stóru bókamessuni í Frankfurt í farnu viku var Ísland heiðursgestur, og tað var hugtakandi at síggja, hvussu væl skipað og dynamisk tey eru. Har vóru ongar undanførslur. Við ríkum skaldskapi vóru tey altjóða

leikarar í samrøðu við heimin.

Sjálvandi eiga vit at hyggja og læra av íslendingum. Teir hava kanska sterkari mentanarligar røtur enn vit, men tað var ikki hetta, sum tey lögdu dent á í Frankfurt. Heldur vóru tað teir núlivandi, djørvu og víðskygdu rithøvundarnir, sum settu dagsskránna. Og slíkar rithøvundar eiga vit eisini.

Marknaðarføring skal til

“Norðurlendingar duga so væl at marknaðarføra seg,” segði ein kekkiskur ritstjóri, sum koyrði meg inn á messuna tann seinasta

dagin í Frankfurt. Hann var á bókamessu fyri at keypa rættindi til at týða bókur og geva tær út í heimlandinum. Hann hevði givið fleiri norðurlandskar rithøvundar út, og í ár hugdi hann serliga at íslenskum rithøvundum.

Meðan vit koyrdu ígjøgnum evropeiska pengahøvudsstaðin greiddi hann mær frá, hvussu tey almennu listaráðini í Svøríki, Noregi og Danmark leingi høvdu trýst teirra rithøvundar inn á marknaðin, og Ísland var eisini komið væl við í kappingina. Eg spurdi, um hann kendi nakran rithøvund í Føroyum. Nei, tað gjørdi hann ikki.

Framsókn og fiskiligu listafólkini

Valskráin hjá Framsókn staðfestir, at vit skulu menna samstarvið millum Føroyar og umheimin, millum annað við at leggja nógvt størri dent á at finna nýggjar útflutningsmarknaðir. Framsókn ynskir eisini at tryggja listafólkum góð kor, so Føroyar kunnu hava eitt ríkt lista- og mentanarlív.

Listin er í so máta ikki so nógvt øðrvísi enn fiskivinnan. Okkara listarlígi heima-marknaður er alt ov avmarkaður til at tryggja okkara virknu listafólkum rímlig kor. Tað almenna skal vera við til at tryggja karmarnar,

so listafólkini kunnu fiska niðri í hugans dýpi, og síðani eigur landið at hjálpa til at trýsta hurðar, so nýggir marknaðir lata seg upp.

Tað almenna skal ikki kóva dynamikkinn, sum liggur í tí privata, men vit skulu duga og tora at troyta mentanina nógvt meira í vinnuligum høpi. Hetta fer at geva okkum eitt enn ríkari og fjølbroyttari heimligt mentanarumhvørvið, og føroysk list verður enn meira spruttandi, spreisk.